

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/737/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313208010
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:4313208010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., 821 08 Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, 810 00 Bratislava, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti odporcovi T. U., nar. XX. J. XXXX, bytom XXX XX Q. Q., B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, 811 02 Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, 811 09 Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie sumy 746,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10C/409/2013-80 zo dňa 09.06.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol v časti týkajúcej sa zaplatenia istiny 219,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 219,17 Eur od 28. 04. 2010 do zaplatenia, m e n í tak, že odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 219,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 219,17 Eur od 28. 04. 2010 do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšku návrh zamietol, p o t v r d z u j e .

Vo výroku o povolení splátok zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Žiadny z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 278,67 Eur s 9%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 228,80 Eur od 28.05.2010 do zaplatenia a zo sumy 49,87 Eur od 28.06.2010 do zaplatenia. Vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd povolil odporcovi priznanú istinu a úrok z omeškania splácať v 100,- Eur mesačných splátkach, do 15-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom sa stane toto rozhodnutie právoplatným s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej zo splátok, sa stane splatný celý zostatok dlhu. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že odporca so spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. uzatvoril zmluvy o pripojení dňa 20.09.2006 a 06.11.2008, na základe ktorých sa spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. zaviazala poskytovať odporcovi telekomunikačné služby. Cenu telekomunikačných služieb vyfaktúrovala táto spoločnosť faktúrami, a to na sumu 220,83 Eur, ktorá bola splatná dňa 27.04.2010, na sumu 228,80 Eur, ktorá bola splatná dňa 27.05.2010 a na sumu 52,37 Eur, ktorá bola splatná dňa 27.06.2010. V zmluvách o pripojení bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 Eur, resp. 663,88 Eur, pričom zmluvnú pokutu spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. odporcovi

vyfaktúrovala faktúrou na sumu 248,95 Eur, splatnou dňa 24.07.2011. Právny nástupca spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., spoločnosť Slovak Telekom, a.s. postúpila tieto pohľadávky navrhovateľovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 03.10.2012. Súd mal preukázané, že odporca dlžil pôvodnému veriteľovi (spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s.) sumy titulom neuhradených cien za telekomunikačné služby, ako aj to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok v spojení s prílohou je súčasným veriteľom týchto pohľadávok navrhovateľ. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania faktúry splatnej dňa 27.04.2010 na sumu 220,83 Eur, súd dospel k právnomu názoru, že právo navrhovateľa na zaplatenie sumy z tejto faktúry sa premlčalo vo všeobecnej premlčacej dobe v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka po troch rokoch odo dňa, kedy sa mohlo uplatniť prvý raz, t. j. dňa 27.04.2013 (3 roky po splatnosti faktúry). Pretože navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 29.04.2013, súd v časti zaplatenia sumy z uvedenej faktúry (219,17 Eur) návrh zamietol. Vo zvyšku, čo sa týka nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, tak ako si ich uplatnil navrhovateľ, považoval návrh za dôvodný (sumy 228,80 a 49,87 Eur, spolu 278,67 Eur), preto uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 278,67 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute návrh navrhovateľa považoval za nedôvodný s poukazom na to, že odporca je v pozícii spotrebiteľa, dojednanie zmluvnej pokuty považoval za neprijateľnú podmienku s poukazom na rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/131/2014. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania s poukazom na to, že navrhovateľ bol v prevažnej miere neúspešný, prevažne úspešný odporca si trovy konania neuplatnil; vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania neuplatnil, ani v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku ich nevyčíslil, a pretože mu žiadne trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal. V súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporcovi splátky po 100,- Eur mesačne vzhľadom na to, že odporca je nezamestnaný. Prípadné omeškanie s plnením jednej splátky, spôsobí stratu výhody splátok a zročnosť celého plnenia.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že podáva odvolanie len čo do výroku II., ktorým súd prvého stupňa žalobu vo zvyšku zamietol a navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že zaviazá odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu 220,83 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy 220,83 Eur od 28.04.2010 v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v napadnutej časti vec nesprávne právne posúdil, keď nárok žalobcu na zaplatenie sumy 220,83 Eur s príslušenstvom zamietol z dôvodu, že nárok navrhovateľa je premlčaný. Poukázal na to, že nárok na zaplatenie žalovanej pohľadávky navrhovateľ uplatnil návrhom na súde dňa 29.04.2013. Posledný deň lehoty na uplatnenie nároku z titulu neuhradenej faktúry v sume 220,83 Eur, splatnej dňa 27.04.2010 pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby pripadol na 27.04.2013. Premlčacia lehota je hmotno-právnu lehotou a na jej plynutie sa vzťahuje ust. § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka o počítaní času. Nakoľko posledným dňom plynutia premlčacej lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. pondelok 29.04.2013, kedy bol návrh doručený súdu a tým aj začaté súdne konanie, navrhovateľ tak nárok na zaplatenie sumy 220,83 Eur s príslušenstvom uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby, z tohto dôvodu nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 220,83 Eur s príslušenstvom nebol v čase začatia súdneho konania premlčaný a navrhovateľovi tak dôvodne vznikol nárok na zaplatenie sumy 220,83 Eur s príslušenstvom voči odporcovi. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia.

Vyjadrenie odporcu a vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. aplikujúc aj ust. § 213 ods. 2 O.s.p. a napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v napadnutom výroku II. zmenil.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 213 ods. 2 O.s.p., ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

Odvolací súd postupom v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k možnému použitiu § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k posúdeniu plynutia premlčacej doby k nároku navrhovateľa z faktúry zo dňa 08.04.2010, č. faktúry XXXXXXXXXXXX, ktorou bola vyfakturovaná suma 220,83 Eur za fakturačné obdobie 08.03.2010 - 07.04.2010. Na výzvu súdu odporca v písomnom podaní, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 16.05.2016, uviedol, že sa plne stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica s poukazom na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/409/2013-80, keď súd konštatoval, že právo navrhovateľa na zaplatenie sumy z tejto faktúry sa premlčalo vo všeobecnej premlčacej dobe po 3 rokoch odo dňa, kedy sa mohlo uplatniť po prvý raz, t. j. dňa 27.04.2013. Odporca, ani vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu sa na výzvu odvolacieho súdu písomne nevyjadrili.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa, ako aj prechádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu a uvádza, že námietka navrhovateľa uplatnená v odvolaní spočíva v tom, že prvostupňový súd vykonal nesprávne právne posúdenie, keď dospel k právnomu názoru, že nárok navrhovateľa z faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnej dňa 27.04.2010, ktorou právny predchodca navrhovateľa odporcovi vyfakturoval sumu 220,83 Eur za poskytnuté služby, pričom však z tejto faktúry navrhovateľ v návrhu uplatnil iba sumu 219,17 Eur spolu s príslušenstvom, bol premlčaný dňom 27.04.2013. Odvolací súd poukazuje na to, že posledný deň na uplatnenie žalovanej sumy 219,17 Eur z hore uvedenej faktúry pripadol na sobotu, pričom podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Treba prisvedčiť navrhovateľovi, že najbližším nasledujúcim pracovným dňom bol pondelok 29.04.2013, pričom v tento deň navrhovateľ súdu doručil návrh vo veci samej a týmto dňom bolo začaté súdne konanie. Jednoznačne teda je potrebné konštatovať, že navrhovateľ vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke z faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 219,17 Eur s príslušenstvom uplatnil svoj nárok v 3-ročnej premlčacej lehote včas. Odvolací súd uvádza, že ust. § 122 OZ sa zaoberá právnou úpravou počítania času v hmotnoprávnom význame. Ak ide o lehotu určenú podľa týždňov, mesiacov a rokov, rozhodujúcim pre začiatok plynutia lehoty je deň, v ktorom nastala rozhodujúca okolnosť, v súdnej veci deň 27.04.2010, ktorým dňom bola stanovená splatnosť hore uvedenej faktúry. Uvedený záver vyplýva zo spôsobu určenia konca lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov, ktorý pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Zákon v odseku 3 § 122 OZ upravuje odlišne koniec lehoty, a to v prípade, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok. V takom prípade je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, a to bez zreteľa na to, či sa lehota počíta podľa dní, týždňov, mesiacov alebo rokov. Pre uplatnenie v hmotnoprávných vzťahoch je rozhodujúce, aby bol úkon, pre ktorý je stanovená lehota, doručený druhej strane do 24.00 hod. posledného dňa. Charakteristickým znakom hmotnoprávnej lehoty vo vzťahu k počítaniu času nie je iba to, že počítanie času je predmetom právnej úpravy v občianskom zákonníku, ale aj to, že dodržanie lehoty (doby) je v zásade naplnené iba vtedy, ak úkon, ktorého včasnosť treba posúdiť, bol doručený jeho adresátovi - v súdnej veci to, aby návrh na začatie konania bol doručený súdu. Vzhľadom na hore uvedené odvolací súd zmenil v súlade s ust. § 220 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu, a to čiastočne vo výroku, ktorým súd návrh v prevyšujúcej časti (nad sumu 278,68 Eur s príslušenstvom) zamietol, tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi ním uplatnenú sumu 219,17 Eur z faktúry č. XXXXXXXXXXXX spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy od 28.04.2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšku návrh zamietol, potvrdil. Keďže odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, pričom navrhovateľ v podanom odvolaní v prevyšujúcej časti žiadne dôvody odvolania neuviedol, z odvolania navrhovateľa je zrejmé, že napáda len právne posúdenie prvostupňového súdu vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke vo výške 220,83 Eur s príslušenstvom, odvolací súd poukazuje na to, že je nepochybné, že z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.04.2010, splatnej dňa 27.04.2010, ktorá bola vyfakturovaná vo výške 220,83 Eur, s návrhom na začatie konania navrhovateľ uplatnil iba sumu 219,17 Eur s príslušenstvom, pričom v samotnom návrhu uviedol, že dlžná suma z tejto faktúry ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 219,17 Eur. Odvolací súd nepodrobil preskúmaniu s prihliadnutím na odvolacie dôvody navrhovateľa v odvolaní ani rozhodnutie súdu v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty, keďže v odvolaní navrhovateľ vo vzťahu k tomuto uplatnenému nároku žiadne dôvody odvolania neuviedol.

Vzhľadom už na hore uvedené odvolací súd teda uvádza, že nárok navrhovateľa z faktúry č. XXXXXXXXXXXX vo výške 219,17 Eur považoval za dôvodný a uplatnený vo všeobecnej premlčacej lehote v súlade s ust. § 101 OZ. Premlčacia námietka odporcu v konaní pred prvostupňovým súdom vo vzťahu k tejto pohľadávke s prihliadnutím na ust. § 122 ods. 3 OZ nebola dôvodná, cena služieb a opodstatnenosť samotnej pohľadávky vzniknutej z hore uvedenej faktúry v konaní žiadnym spôsobom spochybnená nebola, a preto odvolací súd uplatnený nárok vo výške 219,17 Eur vrátane príslušenstva považoval za dôvodný, pričom je nepochybné, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou vyfakturovanej ceny služieb dňom 28.04.2010 a v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. je povinný navrhovateľovi okrem ceny služieb, t. j. sumy 219,17 Eur zaplatiť aj príslušenstvo, a to úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 219,17 Eur od 28.04.2010 až do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšku návrh zamietol, odvolací súd potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. aplikujúc aj ust. § 212 ods. 1 O.s.p. tak, ako je to už uvedené vyššie. Vo výroku o povolení splátok zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, pretože odvolaním napadnutý nebol (§ 206 O.s.p.).

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd uvádza, že žiaden z účastníkov nebol vo veci v plnom rozsahu úspešný, teda každý z účastníkov vo veci mal úspech len čiastočne, a to tak v rámci prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania, preto odvolací súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.